

da je potem laže izpod pázuhe vzel oca Vórenca! Še dostavljam: kdo verjame, da bi Marko ne bil ničesar znal o Kostelčevem sv. pismu, ki se je hranilo v knjižnici njega samostana? L—k.

Die Slovenen. Von Josef Šuman. Wien und Teschen. Verlag von Karl Prochaska 1881, v 8^{ki}. 183 str. Cena 1 gld. 80 kr. Ta dolgo uže pričakovana knjiga prišla je te dni na svitlo. Ker smo jo prejeli baš mej tiskanjem našega lista, denes ne moremo še obširneje poročati o njej; ako smemo soditi po imenu izbornega in velenčenega pisatelja njenega, pričakujemo izvrstnega dela. Prof. S. Rutar v Spletu obljubil nam je v prihodnjem listu izpregovoriti o njej daljšo besedo.

„*Etruskische Reste in Steiermark und Kärnten*“ zove se razprava, katero je napisal v „Zvonu“ uže omenjeni (ali ne preveč pohvalno!) Dr. Fritz Pichler, znani vseučiliški profesor v Gradcu. Razprava je natisnena v *Mittheilungen der Centralcommission f. hist. Denkmale* l. 1880, str. 32—60. V tej razpravi podarja najprej dr. Pichler, da je nemštvo na dolenjem Štajerskem in Koroškem uže 1000—1200 (!) let staro; omenja ob kratkem naseljenja Slovencev (ali samo „in dünnen Schichten“); prehaja zatem na Kelte, ki so baje največ spomenikov po naših krajih zapustili, in od poslednjih na Etruske, ki so bili po mnenju novejših nemških učenjakov prvotni stanovalci po iztočnih Alpah.

Ostanke etruščanskih besed išče dr. Pichler v krajevnih imenih. In tu mora uboga slovenščina posojati svoje zaklade, da se ošabna tujka ž njimi kiti. Ker se Etruski imenujejo tudi *Rasena*, zato vidi dr. Pichler v vsakem imenu, ki počenje z raz, etruščansko besedo, tako n. pr. v imenu *Razvor*. Da, celo *Radkersburg* je dr. Pichlerju etruščanskega izvira, akoravno je uže dr. Krones dokazal, da je to ime nastalo iz „*Radigojsburg*“, slovenski prvotno: *Rádigojina*.

Za vzgled, kaj je po dr. Pichlerji vse etruščansko, naj izpišem in njegovega obširnega imenika (na str. 39. omenjene razprave) le sledeča imena: *Goggau* (Kokava), *Koek* (Kolk, Kuk), *Palug* (Polog), *Rauz* (Rovec), *Paliza* (Polica), *Golmetz* (Holmec), *Paludnig*, *Polinik*, *Brašnik*, *Lipnik*, *Latschinig*, *Pradolina*, *Pridula* (Predol), *Prediel*, (Predöl), *Rouna* (Ravna), *Strakica* itd.

Človek bi ne veroval, da je mogoče še dandenes poleg vsega napredka v jezikoslovji in poleg vse „nemške temeljitosti“ v strogo znanstvenej knjigi tako strašno nevednost prodajati, kakor je to uže zaporedoma storil graški učenjak dr. Fritz Pichler. S. R.

„*Die Völker Oesterreich-Ungarns*“ imenuje se zbirka, katero je začel izdavat tega leta Karol Prochaska v Tešnu. Vse delo je preračunjeno na najmanj 12 zvezkov, in od teh so nekateri uže izšli, drugi pa pridejo bodoče leto na svetlo. Deseti zvezek bode obsejal Slovence, katere je oddelal prof. Jos. Šuman, in Hrvate, katere opisuje direktor Jos. Stare. Zadnji zvezek prinese opis Jugoslavenov v Dalmaciji, južnej Ogerskeje, Bosni in Hercegovini od Teodora Štefanovića Vilovskega, urednika bivše „*Srb. Zore*“ na Danaji. Iz tega razdeljenja vidi se, da izdajateljstvo prišteva dalmatinske Slovence Srbom, kar niso ne po jeziku, ne po zgodovini. Toda več o tem izpregovorimo, kadar knjiga izide.

Prvi na svitlo prišedši zvezek obseza: „*Die Deutschen in Nieder- u. Oberoesterreich, Salzburg, Steiermark, Kärnten- u. Krain,*“ napisal Karl Schöber,